

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοκτήτης : Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, άρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντροφή χρονιάτικη : Αρ. 20.

Βρίσκεται στο βιβλιοπωλείο Βασιλείου (δόδος Σταδίου 42)
και στο εφημεριδοπωλείο Γιαννοπούλου, δόδος Πανεπιστημίου 81, (Χαυτεία).

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΕΙΧΑΜΕ τάξει στο περασμένο φύλλο πώς θά ξανακατωπώσουμε σέ τούτες δώ τις στήλες κάπιο άρθρο συκοφαντικό του «Σκρίπ», πώς θά καταγείλουμε στή Δικαιοσύνη τὸ σεβάσμιο κ. Χαρίλαο Παπαντωνίου και πώς θά ζητήσουμε ἐπιτέλους κάπιν ικανοποίηση, ἀπέναντι τῆς κοινῆς, γιὰ τὴ λάσπη πού ρήχτηκε ἀπὸ ἀνάντρος συκοφάντες στ' ὄνομά μας. Τὸ μελετήσαμε ὅμως καλύτερα και ψυχρότερα τὸ ζήτημα και τὸ βρήκαμε ταπεινωτικό γιὰ μᾶς νὰ κατεβούμε σέ τέτιαν ἀγώνα και νὰ παιτήσουμε ἀπὸ τὸν κ. Παπαντωνίου νὰ πάφει νὰ συκοφαντεῖ. Ἀρκετὴ γιὰ μᾶς ικανοποίηση μένει τὸ πόρισμα τῆς αὐστηρῆς ἀνάκρισης πού κατάρριψε συθέμελα τῆ βρομερῆ συκοφαντία και ἀπόδειξε θεοφάνερα πὼς τὸ συκοφαντημένο παιδὶ ξέρει νὰ τιμᾶει και τὸ ἔμμα πού φέρνει και τὴ στολὴ πού δεκαοχτὼ μῆνες τώρα φοράει, χωρὶς νὰν τὴ λερῶτει οὔτε μὲ μιανῆς ἡμέρας περιορισμό.

Εἶναι ἀδύνατο, ὅσο και ἂν εἶναι συκοφάντης, νὰ μὴν ἔχει και κάπια συνείδηση ὁ κ. Χαρίλαος. Τὸν ἀφίνουμε λοιπὸ νὰ λογαριαστῆ μαζί τῆς. Εἶναι ὅπως δὴποτε τιμωρία και αὐτό.

✽

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ μας σώθηκε. Ἀδιάφορο τὴν ἂν ἦ σωτηρία ἤθεε ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη, ἀπὸ τὸ γερὸ ὄργανισμα του, ἢ ἀπὸ τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας. Τὸ ζήτημα εἶναι πὼς σώθηκε και καιρὸς πᾶ νὰ σωθοῦμε και μεῖς ἀπὸ τὸ θρησκευτικὸ παραλήρημα πού μᾶς ἔφερε ἢ σωτηρία του.

Ὡστόσο και γι' αὐτὸ τὸ κακό, ὅπως και γιὰ ὅλα τᾶλλα, φαίσις ὁ τύπος μας πού, κοιταζοντας και λογαριάζοντας μόνο τὴν κυκλοφορία του, ἐκμεταλλεύεται κληρικὰ κάθε ἀδυναμία τοῦ ἀγαθοῦ και ἀμρφοῦτου ὄχλου και ἀντὶ, καθὼς εἶχε χρέος, νὰ φροντίζει πὼς νὰν τοῦ ἀνοίγει τὰ μάτια, τοῦ τὰ σφίλναι με ψυχρόκολλα γιὰ νὰ μὴν μπορεί νὰν τοῦ κλέβει ἀκαπώτερα τὴν πεντάρα του.

Μὲ λύπη μας εἶδαμε νὰ δουλεύουν γι' αὐτὸ τὸ ὀλέθριο ἀποστραχάωμα τοῦ λαοῦ και χρονογραφοῖ, πούτυχε νᾶναι κ' ἐπιστήμονες και πού περιμενε κανεὶς νάντι-

δράσου, και ἂ δὲν εἶχαν τὸ ψυχικὸ κουράγιο νὰ ποῦν τὴν ἀλήθεια, νὰ μὴν κρατοῦνε τουλάχιστο τὸ ἴσο στήν ψευτιά.

✽

«ΑΛΚΗΣ, ὁ νέος» τοῦ Ξενοπούλου ἀπότυχε πανηγυρικά. Ὁ κόσμος πού τὸ εἶδε τὸ ἔργο στὸ θέατρο ἔπληξε, κ' ἔτσι ὁ Ξενοπούλος, πού τόσο διαφέρεται γιὰ τὸ γούστο και γιὰ τὴ γνώμη τοῦ κόσμου, πέρασε στὰ θεατρικά του κατὰστραχά μιὰν ἀποτυχία κλασική.

Φταίει τὸ ἔργο; Ὁχι. «Ἄλκης, ὁ νέος» δὲν εἶναι οὔτε καλύτερος οὔτε χειρότερος ἀπὸ τᾶλλα του τὰ ἔργα. Δὲν εἶναι ἕμως ἔργο γιὰ σκηνὴ. Γιὰ διάβασμα, ἴσως. Κι ὁ Ξενοπούλος ἔπεσε ὄξω, ὄχι γιὰτὶ ἔγραψε τὸ ἔργο, μὰ γιὰτὶ δὲν ἄκουσε τὸν κ. Θεοδωρίδη, τὸ διευθυντὴ τοῦ «Θεάτρου Κυθελίης», πού ξέρει τὴ σκηνὴ και πού τὸν ἐσυβούλεψε νὰ μὴν τὸ λῶτει τὸ ἔργο γιὰ παράσταση. Ὁ Ξενοπούλος ἕμως ἔχει πείσματα φιλολογικὰ και τὰ πείσματά του αὐτὰ τὸν ἐφάρνε στὴν προχτεσινὴ ἀποτυχία.

ΟΙ "ΠΡΟΣΕΣ"

Ὁ Ἀργύρης Ψεφταχιώτης ἔστειλε στὸν Πάνο Δ. Ταχόπουλο τὸ ἀκόλουθο γράμμα :

Hall. 17.5.1915.

Ἀγαπητὴ Κύριε,

Ἐλπίζω νὰ μὴ νομίζετε πὼς λέω ὑπερβολὲς γράφοντάς σας πὼς διαβίξω τίς «Πρόσες» σας γιὰ νὰ μαθαίνω, και ἂς εἶναι και ἀργά. Ναι, νὰ τὴ μαθαίνω τὴν ἀθάνατη αὐτὴ γλώσσα, πού τὴν κατέχετε τόσο βίαια και πού εἶναι τόσο πλούσια και σὲ μορφή και σὲ χροῖμα.

Εἶναι ἕνα γλυκὸ κελιάδιμα ἀπὸ τὴν ἀοχὴ ὡς τὸ τέλος τὸ βιβλιαράκι σας. Γλυκὸ και ζωὴ γεμάτο. Θιλοῦσουμε και ἄλλα μεγαλήεμα, τὸ ξέρω.

Πάντα δικός σας

ΑΡΙΓΥΡΗΣ ΨΕΦΤΑΧΙΩΤΗΣ

— Οἱ στίχοι στὸ Βασιλιά μας πού τυποήθηκαν στὸ περσιμένο φύλλο (σελίδα 223), ξανατυποήθηα ε και τὴν ἐρασμένη Πέμτη στοῦς «Καυτῆς», αἰτοῦ ἀπὸ τὴν ὀλο-ἐ-λιδη εἰκόνα τοῦ Βασιλιά. Οἱ στίχοι αὗτοι γομφήθηα ἀπὸ τὸν ἀντιβασιλικὸ Τεργάτορα, κ. Χαρίλαο Παπαντωνίου.

— Ἐνα ἄσθρο, ἕνα κλάμα καλύτερα, με τὸν τίτλο Ὁ πόνος τοῦ δούλου Ἑλληνισμοῦ ὁμοσιεῖτή ε στη χτεσινὴ «Νέα Ἑλλάδα» Τόζει γράφει ὁ κ. Γ. Κ. Ζερόδς, «ναιώτης σλαβημένος» ἀπὸ τὴν Κούρσο κ' εἶναι ἀδύνατο νὰν τὸ διαβάσει Ρωμιὸς και νὰ μὴν του ραγιτεῖ ἢ ψυχή.